

Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Audito Rūmų sprendimą 2003 m. vykdyto paaukštinimo darbe metu atsisakyti ieškovą paaukštinti darbe, suteikiant vertėjo revizoriaus kategoriją (2003: LA5).

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas savo ieškinį ieškovas teigia, kad minėto paaukštinimo darbe metu atsakovas, priimdamas savo sprendimą, atliko lyginamąjį kandidatūrų vertinimą neatsižvelgdamas į reikšmingų aplinkybių visumą, neatsižvelgdamas į nešališkumo principą, nesilaikydamas lygybės, pamindamas tarnybos interesus ir remdamasis informacija, kuri negali būti sulyginama ir kyla, kaip įtariama, iš vienintelio revizoriaus, kurio profesinė kompetencija pareiškėjas abejoja.

J. 2004 m. rugsėjo 17 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-379/04)

(2004/C 284/53)

(Proceso kalba: italų)

2004 m. rugsėjo 17 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas J., atstovaujamos advokato Carlo Forte, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Paskyrimų tarnybos 2004 m. birželio 10 d. sprendimą, kuriuo atmetami ieškovės pareikšti reikalavimai dėl tos pačios tarnybos 2003 m. spalio 31 d. ir 2003 m. gruodžio 10 d. sprendimų, atitinkamai, jai nesuteikti ekspatriacijos išmokos ir įsikūrimo pašalpos bei nurodyti grąžinti šiuo pagrindu gautas sumas, kadangi buvo nuspręsta netaikyti Europos Bendrijų pareigūnų nuostatų 4 straipsnio 1 dalies a punkto antros įtraukos paskutinio sakinio ir VII priedo 5 straipsnio 1 dalies, taip pat 85 straipsnio;
- panaikinti tos pačios tarnybos minėtus 2003 m. spalio 31 d. ir 2003 m. gruodžio 10 d. sprendimus;
- paskirti visas priemones, skirtas atstatyti ieškovei jos teises, įskaitant delspinigių mokėjimą;
- priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovė, kuri prieš įsidarbindama laikinąja tarnautoja Komisijos Mokslinių tyrimų generaliniame direktorate, dirbo kaip tyrinėtoja Consiglio Nazionale di Ricerca (CNR) (Nacionalinė mokslinių tyrimų taryba) Briuselio būstinėje, ginčija atsakovo atsisakymą jai pripažinti teisę į ekspatriacijos išmoką ir įsikūrimo pašalpą.

Atsakovės pozicija yra grindžiama teiginiu, pagal kurį CNR nėra viešosios administracijos dalis ir jos veikla nepriklauso Italijos valstybės, kurios valios ir tiesioginių interesų ji neatstovauja, veiklai.

Grįsdama savo reikalavimus ieškovė, visų pirma, tvirtina, kad buvo klaidingai taikomos Pareigūnų tarnybos nuostatų 4 straipsnio 1 dalies a punkto antra įtrauka ir VII priedo 5 straipsnio 1 dalis, kadangi dėl jos Italijos valstybės pareigūno statuso jai turi būti pripažįstamos atsisakytos suteikti išmokos. Belgijos užsienio reikalų ministerija ieškovei pripažino šį statusą, jai suteikdama „Specialią tapatybės kortelę“ su nuoroda „Italijos pareigūnė su oficialia misija Belgijoje“.

Šiuo atveju patikslintina, kad CNR yra viešosios teisės juridinis asmuo, kuriam valstybiniu įsakymu suteikiama kompetencijos sritis (priklausanti centrinei valdžiai), materialiniai ištekliai ir organizacinė struktūra, konkrečiai sudaryta iš viešųjų pareigūnų ir jiems taikomų taisyklių.

Ieškovė taip pat tvirtina, kad jos atžvilgiu buvo pažeistas Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnis.

Gregorio Valero Jordana 2004 m. rugsėjo 20 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-385/04)

(2004/C 284/54)

(Proceso kalba: prancūzų)

2004 m. rugsėjo 20 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Gregorio Valero Jordana, gyvenančio Briuselyje, atstovaujamo advokatų Massimo Merola ir Isabelle van Schendel, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.